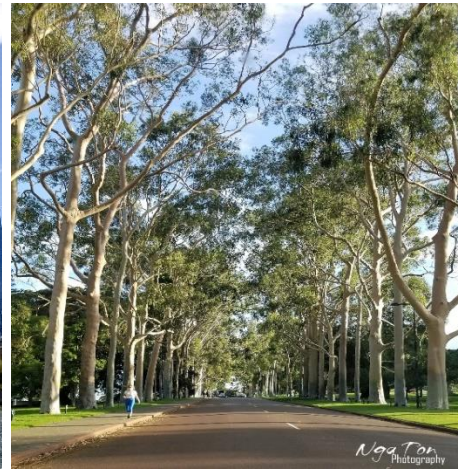

Thành phố Perth, Western Australia

Tôn Nữ Thu Nga

Đến thành phố Melbourne mới ba ngày thì nhận được tin của tàu Princess thông báo thay đổi chương trình vì dịch cúm Corona. Thay vì du hành 15 ngày qua vài thành phố Tây Úc, Mã Lai và kết thúc tại Tân Gia Ba, thì bây giờ chúng tôi chỉ còn 6 ngày để thăm viếng Adelaide, Margaret River (Busselton) và Perth (các thành phố vùng Tây Nam của nước Úc). Tôi viết điện thư cho cô Ann Tu, người thường xuyên sắp xếp nhiều chuyến du lịch cho chúng tôi. Cô lập tức đổi các chuyến bay và thuê khách sạn để chúng tôi ở lại Úc chơi thêm 4 ngày tại thành phố Perth.

Perth là một thành phố chính của miền Tây Úc, bên dòng sông Swan. Thành phố Perth đẹp, sạch sẽ và hiền hòa; có cả khu phố Tàu và phố Việt. Tại trung tâm văn hóa của Perth, gồm có nhà hát lớn, thư viện và trung tâm trình bày tác phẩm mỹ thuật của Tây Úc. Khí hậu Perth vào mùa hè (mùa đông Cali) cũng dễ chịu, ban ngày chừng 70 -80 độ F. có gió nhẹ và thỉnh thoảng có chút xíu mưa rào và tạnh ngay. Tôi chỉ cần chui vào cái mái hiên nào đó nghỉ ngơi một chút, chờ mưa tạnh lại cuộc bộ đi chơi. Tuy vậy, độ ẩm 80% khiến người thường xuyên bị chảy mồ hôi.

Phương tiện di chuyển tại Perth dễ dàng, xe bus chạy liên miên rất tiện lợi. Giá vé tối đa là hai đồng rưỡi Úc kim một ngày. Tôi đi xe lửa từ thành phố Fremantle lên trung tâm thành phố Perth cũng chỉ trả dưới 5 Úc kim cho 28 phút.

Tổng số dân Việt sống trong vùng Tây Úc là 21,665 người theo thống kê mới nhất. Trong thành phố Perth và các vùng phụ cận, ta có thể tìm thấy nhiều tiệm ăn Việt rất ngon. Hủ tiếu Bến Tre tại West Morley và tiệm Okay tại Perth là hai tiệm ăn Việt tôi đến ăn.

Tôi đi thuyền trên dòng sông Swan, từ Perth đến Fremantle (nơi du thuyền lớn cập bến). Hôm ấy trời rất tốt nên có nhiều thuyền buồm và người chơi jet ski trên sông. Hai bên bờ sông là những khu nhà xinh xắn và các bến thuyền tấp nập. Khi đi trên sông bằng thuyền ta mới thấy được nhiều cảnh thơ mộng và đẹp của thành phố Perth. Tại cảng Fremantle, tôi dùng bữa trưa, dạo quanh tìm mua đồ kỷ niệm cho con cháu, rồi thông thả mua vé xe lửa về lại Perth. Trên cảng, chiếc tàu Majestic Princess vẫn còn cập bến, tôi tự dưng cảm thấy

ngậm ngùi, như vừa rời bỏ căn nhà mình để ra đi. Sáu ngày tuy chẳng là bao nhưng cũng còn đôi chút lưu luyến.

Chiều đến, hai vợ chồng người bạn cư ngụ tại Perth đã lâu năm, tình cờ nổi lại mỗi liên lạc tôi hôm qua, dàn xếp chương trình riêng để đến đón tôi đi chơi. Thật là cảm động!

Xe chạy qua thành phố, lên Kings Park, trên núi Eliza, đường vào công viên hai hàng cây bạch đàn thẳng tắp hai bên, dẫn lối vào vùng cỏ xanh cây mượt. Từ trên đồi nhìn qua phố cảnh đẹp tuyệt vời. Khi hoàng hôn xuống, mây hồng giăng trên trời xanh thẳm, sông Swan nước biếc phản chiếu màu mây, màu trời và màu vàng tuyệt diệu của các cao ốc trong thành phố. Trong công viên có đài tưởng niệm tử sĩ rất uy nghiêm và ngọn đuốc thiên rục lửa phản chiếu trên mặt hồ.

Ngày hôm sau, tôi đi chơi xa. Xe chở chúng tôi vào Yanchep National Park. Yanchep nằm hướng Bắc của Perth, nơi đây có nhiều con kangaroo xám trú ngụ và một loại chim két đen, lớn như chim macaw và tiếng kêu thật lớn, bay từng đàn bốn năm con. Trong công viên, có con đường bằng ván, cao vài bộ cách mặt đất dẫn du khách đi vòng quanh các cây bạch đàn, chiêm ngưỡng và chụp ảnh các con gấu Koala đang ngủ trên cây. Các chú Koala này thật dễ thương, di chuyển chậm chạp, cả ngày chỉ ăn rồi ôm cây ngủ. Tôi đi bộ về khu rừng gần rạch nước, ngồi bên bờ rạch, chụp hình mấy chú kangaroo. Mấy chú này cũng nằm ngủ dưới bóng mát, lai rai ăn mấy cọng cỏ dại, thỉnh thoảng chồm lên, đánh nhau vài giây rồi yên lành trở lại ngay.

Xe tiếp tục chạy lên công viên quốc gia Nambung cách xa Perth 200km về hướng bắc. trên đường đi, tôi thấy có nhiều cồn cát trắng xóa chạy dọc theo duyên hải. Có nhiều nhóm trẻ đi thăm cồn cát trắng Lancelin để chơi trượt cát nhưng nhóm của tôi chỉ được ngắm nhìn trong lúc xe chạy.

Tại Nambung tôi thăm Pinnacles Desert. Đây là một rừng cột đá thiên nhiên trên sa mạc cát vàng, khung cảnh giống như trong các phim khoa học giả tưởng, các cột đá cao thấp hình dạng khác nhau, có các cây cằn cỗi nho nhỏ mọc lát đất trên cát. Trên đường vào sa mạc, tôi thấy một con kangaroo lớn phóng thật nhanh trong bụi rậm. Ruồi con nho nhỏ bay từng đàn, tấn công vào mặt mũi rất khó chịu; cả đoàn người vừa đi vừa khoát

tay lia lia đuổi ruồi nhưng không ai dám mở miệng than phiền vì ruồi bay vào miệng vào mũi. Thế nhưng khi vào trong rồi thì ai cũng mê man khám phá cảnh vật và chụp ảnh liên miên. Các cô Nhật Bản xinh xắn làm đủ kiểu múa may khi chụp ảnh. Có cô gái trẻ người Đức, mặc bộ áo đỏ, tự dàn máy và làm phim cho chính mình. Tôi cũng đi quanh, chụp ít hình cảnh và hình kỷ niệm, hình mặt trời lặn rồi lên xe, đi ăn tối tại Cervantes, một thành phố nhỏ xíu cách Nambung 17km.

Sau bữa ăn tối, lại được đi lại vào Pinnacles desert để ngắm tinh tú. Tôi ngao ngán nghĩ đến mấy triệu con ruồi đang chờ mình tới nhưng vì tò mò tôi cũng nhắm mắt đưa chân. Tuyệt vời thay, đêm nay trời trong vắt, hiu hiu gió thổi, bọn ruồi biến mất. Bầu trời đen lấp lánh hàng tỷ ngôi sao; dãy ngân hà diễm tuyệt vắt ngang trời. Các bạn đồng hành ngồi uống trà, cà phê trên bờ đá cùng với người hướng dẫn viên kiêm tài xế xe bus. Peter chỉ cho tôi cách dùng điện thoại di động để tìm sao nhưng tôi giao điện thoại mình cho người khác dùng, tôi dàn máy ảnh lớn để chụp hình tinh tú và dãy ngân hà. Không màng tới thiên hạ và các món giải khát của ông Peter, tôi ngồi một mình trong bóng đêm mê mải chụp ảnh cho đến khi lên xe để về lại Perth.

Xe chạy trong đêm, 200km trở về thành phố. Đường xa lộ êm và tốt, trong xe có tiếng rủ rủ nói chuyện, không gian thật êm đềm; ngồi ngay sau lưng người tài xế, một mình trên chiếc băng ghế cao, tôi dùng điện thoại di động chụp ảnh con đường vắng, lòng hy vọng có con kangaroo nào đó nhảy qua nhưng không thấy chi cả. Hơn nửa đêm tôi mới lê chân vào khách sạn sau 9 tiếng đồng hồ chơi nhõn nhõn ngoài chốn hoang dã Western Australia.

Ngày cuối cùng, hai người bạn lại đến đón tôi đi thăm vùng sông và biển. Thành phố Perth nhờ có sông và biển nên rất thơ mộng, là nơi du khách rất thích đến để nghỉ hè. Trong lúc chúng tôi đang ở Perth thì nghe tin là ca sĩ Michael Buble cùng gia đình ông ta cũng đang nghỉ dưỡng sức tại đây. Nếu ông ta có đứng trước mặt chắc tôi cũng không nhận ra. Bạn tôi nói rằng thành phố Perth cũng giống như Nha Trang, tôi thấy cũng gần đúng như vậy.

Bãi biển Karrinyup rất đẹp vì cát trắng xóa, nước biển trong veo nhiều màu xanh khác nhau, sóng bạc đầu mơn trớn triền đá trên ấy có mấy con chim bồ nông phơi nắng. Tại bãi biển này, mỗi năm trong vòng một tháng, dân chúng được đến để bắt bào ngư từ 7am tới 8am vào ngày thứ bảy và chỉ được bắt 15 con bào ngư mỗi người với giấy phép.

Các bãi biển khác thường có tiệm ăn, chỗ đậu du thuyền đông đúc tấp nập trong mùa hè.

Buổi chiều về lại phòng ngủ, chúng tôi ăn những trái cây tươi như xoài và thanh long mới hái ngoài vườn nhà bạn tại Yokine. Bạn tôi có cái vườn tuyệt đẹp, trồng đủ thứ cây nhiệt đới, tôi say sưa dạo vườn và chụp ảnh các trái mít, măng cầu tím, thanh long đỏ, xoài, nhãn, mấy trái mướp đắng mướp ngọt, buồng chuối mập ú dễ thương và thích nhất là cây hoa dạ lý hương thơm ngát trong bóng đêm. Mùi hương dạ lý lúc nào cũng làm tôi ngậm ngùi nhớ đến Nha Trang vào những năm yên bình thơ ấu.

Sáng sớm mai tôi lại lên đường trở về mái nhà xưa của mình tại Mỹ. Lại mang theo nhiều hình ảnh và kỷ niệm tuyệt vời của Úc Châu, của hữu duyên thiên lý năng tương ngộ với người bạn ấu thơ, và chứa đựng mãi mãi trong trái tim mình.

Tôn Nữ Thu Nga
02/29/2020

*Ảnh tài liệu của Tôn Nữ Thu Nga.